

משנה - נזיר

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#) • [פרק ד](#) • [פרק ה](#) • [פרק ו](#) • [פרק ז](#) • [פרק ח](#) • [פרק ט](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ד

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ה

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)

פרק ו

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#) [משנה יא](#)

פרק ז

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#)

פרק ח

[משנה א](#) [משנה ב](#)

פרק ט

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

כָּל כְּפוּיֵי נְזִירוֹת כְּנְזִירוֹת. הָאוֹמֵר אֶהָא, הָרִי זֶה נְזִיר. אוֹ אֶהָא נְוָה, נְזִיר. נְזִיק, נְזִיחַ, פְּזִיחַ, הָרִי זֶה נְזִיר. הָרִינִי כְּזֶה, הָרִינִי מְסֻלָּס [ו], הָרִינִי מְכֻלָּל, הָרִי עָלִי לְשֵׁלַח פְּרַע, הָרִי זֶה נְזִיר. הָרִי עָלִי צְפָרִים, רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, נְזִיר. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, אֵינוֹ נְזִיר:

ב

משנה

-

א

פרק

הָרִינִי נְזִיר מִן הַחֲרָצִנִים, וּמִן הַזְּגִים, וּמִן הַתְּגֻלְחָת, וּמִן הַטְּמֵאָה, הָרִי זֶה נְזִיר [ח] וְכָל דְּקָדוּקֵי נְזִירוֹת עָלָיו. הָרִינִי כְּשִׁמְשׁוֹן [ט], כְּבֶן מְנוּחַ, כְּבַעַל דְּלִילָה, כְּמִי שֶׁעָקַר דְּלִתוֹת עֵזָה, כְּמִי שֶׁנִּקְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו, הָרִי זֶה נְזִיר שְׁמִשׁוֹן [י]. מֵה בֵּין נְזִיר עוֹלָם לְנְזִיר שְׁמִשׁוֹן. נְזִיר עוֹלָם, הַכְּבִיד שְׁעָרוֹ, מִקַּל בְּתַעַר [יא] וּמִבֵּיא שְׁלֹשׁ בְּהֵמוֹת [יב]. וְאִם נְטֵמָא, מִבֵּיא קֶרְבַּן טְמֵאָה. נְזִיר שְׁמִשׁוֹן, הַכְּבִיד שְׁעָרוֹ, אֵינוֹ מִקַּל. וְאִם נְטֵמָא [יג], אֵינוֹ מִבֵּיא קֶרְבַּן טְמֵאָה:

פרק א - משנה ג

סְתֵם נְזִירוֹת שְׁלֹשִׁים יוֹם. אָמַר הַרִיבִי נְזִיר אַחַת גְּדוּלָה, הַרִיבִי נְזִיר אַחַת קִטְנָה, אָפְלוּ מִכָּאן וְעַד סוֹף הָעוֹלָם, נְזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם. הַרִיבִי נְזִיר וַיּוֹם אָחָד, הַרִיבִי נְזִיר וְשָׁעָה אַחַת {זט}, הַרִיבִי נְזִיר אַחַת וּמַחֲצָה {יז}, הַרִיבִי זֶה נְזִיר שְׁתַּיִם {יח}. הַרִיבִי נְזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם וְשָׁעָה אַחַת, נְזִיר שְׁלֹשִׁים וְאַחַד יוֹם, שְׁאִין נוֹזְרִים לְשָׁעוֹת:

פרק א - משנה ד

הַרִיבִי נְזִיר כְּשֶׁעָר רֵאשִׁי, וְכַעֲפַר הָאָרֶץ, וְכַחֲזוֹל הַיָּם, הַרִיבִי זֶה נְזִיר עוֹלָם {כ}. וּמַגִּלַּח אַחַת לְשָׁלֹשִׁים יוֹם. רַבִּי אוֹמֵר, אֵין זֶה מְגַלַּח אַחַת לְשָׁלֹשִׁים יוֹם. וְאִיזְהוּ שְׁמַגִּלַּח אַחַת לְשָׁלֹשִׁים יוֹם, הָאוֹמֵר הַרִיבִי עָלֵי נְזִירוֹת כְּשֶׁעָר רֵאשִׁי, וְכַעֲפַר הָאָרֶץ, וְכַחֲזוֹל הַיָּם:

פרק א - משנה ה

הַרִיבִי נְזִיר מְלֵא הַבֵּית {כב} אוּ מְלֵא הַקֶּפֶה, בּוֹדֵקִין אוֹתוֹ, אִם אָמַר אַחַת גְּדוּלָה {כג} נְזַרְתִּי, נְזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם. וְאִם אָמַר סְתֵם נְזַרְתִּי, רוֹאִין אֶת הַקֶּפֶה כְּאֵלוֹ הִיא מְלֵאָה חֲרָדֵל {כה}, וְנְזִיר כָּל יָמָיו:

פרק א - משנה ו

הַרִיבִי נְזִיר מִכָּאן עַד מְקוֹם פְּלוּנִי, אוּמְדִין כְּמָה יָמִים מִכָּאן עַד מְקוֹם פְּלוּנִי, אִם פָּחוֹת מִשְׁלֹשִׁים יוֹם, נְזִיר שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְאִם לָאוּ, נְזִיר כְּמַנְיֵן הַיָּמִים:

פרק א - משנה ז

הריני נזיר כמנן ימות החמה, מונה נזירות כמנן ימות החמה. אומר רבי יהודה, מעשה היה, כיון שהשלים מת:

פרק ב

פרק א - משנה א

הריני נזיר מן הגרוגרות ומן הדבילה, בית שמאי אומרים, נזיר, ובית הלל אומרים, אינו נזיר. אומר רבי יהודה, אף כשאמרו בית שמאי, לא אמרו אלא באומר הרי הן עלי קרבן:

פרק ב - משנה ב

אמר, אמרה פרה זו הריני נזירה אם עומדת אני. אמר, הדלת [ה] הנה [ו] הריני נזיר אם נפתח אני. בית שמאי אומרים, נזיר, ובית הלל אומרים, אינו נזיר. אמר רבי יהודה, אף כשאמרו בית שמאי, לא אמרו אלא באומר הרי פרה זו עלי קרבן [ז] אם עומדת היא:

פרק ב - משנה ג

מְזַגְגוּ לֹא אֶת הַכּוֹס, וְאָמַר הַרְיָנִי נְזִיר מִמְּנֹה, הָרִי זֶה נְזִיר {ט}. מַעֲשֵׂה בְּאִשָּׁה
אֶחָת שֶׁהִיָּתָה שְׂפוּרָה וּמְזַגְגוּ לָהּ אֶת הַכּוֹס, וְאָמְרָה הַרְיָנִי נְזִירָה מִמְּנֹה, אָמְרוּ
חֲכָמִים, לֹא נִתְפְּנָה אֶלָּא לֹמַר הָרִי הוּא עָלַי קָרְבָּן:

פרק ב - משנה ד

הַרְיָנִי נְזִיר עַל מְנַת שְׁאָהָא שׁוֹתָה יַיִן {יא} וּמִטְמֵא לְמִתִּים, הָרִי זֶה נְזִיר
וְאָסוּר בְּכֶלֶן. יוֹדֵעַ אֲנִי שֵׁישׁ נְזִירוֹת אֲבָל אֵינִי יוֹדֵעַ שֶׁהִנְזִיר אָסוּר בְּיַיִן, הָרִי
זֶה אָסוּר. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן מִתִּיר. יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁהִנְזִיר אָסוּר בְּיַיִן אֲבָל סְבוּר הֵיִתִּי
שְׁחֲכָמִים מִתִּירִים לִי מִפְּנֵי שְׁאִין אֲנִי יָכוֹל לְחִיּוֹת אֶלָּא בְּיַיִן, אוֹ מִפְּנֵי {יג}
שְׁאִי קוֹבֵר אֶת הַמִּתִּים, הָרִי זֶה מִתֵּר. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹסֵר:

פרק ב - משנה ה

הַרְיָנִי נְזִיר וְעָלִי לְגִלְחַת נְזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר וְאֲנִי וְעָלִי לְגִלְחַת נְזִיר, אִם
הָיוּ פְּקָחִים, מְגַלְחִים זֶה אֶת זֶה. וְאִם לֹא {יח}, מְגַלְחִים נְזִירִים אַחֲרֵים:

פרק ב - משנה ו

הָרִי עָלִי לְגִלְחַת חֲצִי נְזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר וְאֲנִי עָלִי לְגִלְחַת חֲצִי נְזִיר, זֶה
מְגַלְחַת נְזִיר שְׁלֵם וְזֶה מְגַלְחַת נְזִיר שְׁלֵם, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים,
זֶה מְגַלְחַת חֲצִי נְזִיר וְזֶה מְגַלְחַת חֲצִי נְזִיר:

פרק ב - משנה ז

הריני נזיר לכְּשִׁיהִיה לִי בֶן (כ), וְנוֹלַד לוֹ בֶן, הָרִי זֶה נְזִיר (כא). נולד לוֹ בֵּת, טְמֵטוּם, וְאַנְדְּרוּגִינוֹס, אֵינוֹ נְזִיר. אִם אָמַר, כְּשִׁאֲרָאָה, כְּשִׁיהִיה (כב) לִי וְלָד, אֶפְלוֹ נולד לוֹ בֵּת (כג), טְמֵטוּם, וְאַנְדְּרוּגִינוֹס, הָרִי זֶה נְזִיר:

פרק ב - משנה ח

הפילה אשתו, אינו נזיר. רבי שמעון אומר (כה), יאמר, אם היה בן קימא, הרי אני נזיר חובה. ואם לאו, הרי אני נזיר נדבה. חזרה וילדה, הרי זה נזיר. רבי שמעון אומר, יאמר, אם הראשון בן קימא, הראשון חובה וזו נדבה. ואם לאו, הראשון נדבה וזו חובה:

פרק ב - משנה ט

הריני נזיר, ונזיר כְּשִׁיהִיה לִי בֶן, התחיל מונה את שלו ואחר כך נולד לו בן, משלים את שלו ואחר כך מונה את של בנו. הריני נזיר כְּשִׁיהִיה לִי בֶן ונזיר, התחיל מונה את שלו ואחר כך נולד לו בן, מניח את שלו ומונה את של בנו, ואחר כך משלים (כו) את שלו:

פרק ב - משנה י

הריני נזיר לכְּשִׁיהִיה לִי בֶן, ונזיר מאה יום. נולד לו בן עד שבועים, לא הפסיד כלום. לאחר שבועים, סוּתַר שְׁבַעִים, שאין תגלחת פחות משלשים יום:

פרק ג - משנה א

מי שאמר הריני נזיר, מגלח יום שלשים ואחד. ואם גלח ליום שלשים, יצא. הריני נזיר שלשים יום, אם גלח ליום שלשים לא יצא:

פרק ג - משנה ב

מי ששנר שתי נזירות, מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד, ואת השנייה יום שלשים ואחד [א]. ואם גלח את הראשונה יום שלשים, מגלח את השנייה יום שלשים. ואם גלח יום שלשים חסר אחד, יצא. וזו עדות העיד רבי פפיס על מי שנזר שתי נזירות, שאם גלח את הראשונה שלשים יום, מגלח את השנייה יום שלשים. ואם גלח ליום שלשים חסר אחד, יצא, שיום שלשים עולה לו מן המנין:

פרק ג - משנה ג

מי שאמר הריני נזיר, נטמא יום שלשים, סותר [ב] את הכל. רבי אליעזר אומר, אינו סותר אלא שבעה [ג]. הריני נזיר שלשים יום, נטמא יום שלשים, סותר את הכל:

פרק ג - משנה ד

הריני נזיר מאה יום, נטמא יום מאה, סותר את הכל. רבי אליעזר אומר, אינו סותר אלא שלשים. נטמא יום מאה ואחד, סותר שלשים יום. רבי אליעזר אומר, אינו סותר אלא שבועה:

פרק ג - משנה ה

מי שנזר והוא בבית הקברות **ז**, אפלו היה שם שלשים יום, אין עולין לו מן המנן ואינו מביא קרבן טמאה **ח**. יצא ונכנס, עולין לו מן המנן ומביא קרבן טמאה. רבי אליעזר אומר, לא בו ביום, שנאמר (במדבר ו) והימים הראשנים יפלו, עד שיהיו לו ימים ראשונים:

פרק ג - משנה ו

מי שנזר נזירות הרבה **יא** והשלים את נזירותו, ואחר כך בא לארץ, בית שמאי אומרים, נזיר שלשים יום, ובית הלל אומרים, נזיר בתחלה. מעשה בהילני המלכה, שהלך בנה למלחמה, ואמר, אם יבא בני מן המלחמה בשלום אהא נזירה שבע שנים, ובא בנה מן המלחמה, והיתה נזירה שבע שנים. ובסוף שבע שנים עלתה לארץ, והורוה בית הלל שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות. ובסוף שבע שנים נטמאת, ונמצאת נזירה עשרים ואחת שנה. אמר רבי יהודה, לא היתה נזירה אלא ארבע עשרה שנה:

פרק ג - משנה ז

מי שהיו שתי כתי עדים מעידות אותו, אלו מעידים שנזר שתיים, ואלו מעידים שנזר חמש, בית שמאי אומרים, נחלקה העדות ואין כאן נזירות. ובית הלל אומרים, יש בכלל חמש שתיים, שיהא נזיר שתיים:

פרק ד - משנה א

מי שְׁאָמַר הָרִינִי נְזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר וְאָנִי, וְאָנִי [א], כִּלְמַסּוֹ נְזִירִין. הִתְּרָה הָרִאשׁוֹן, הִתְּרוּ כָּלֹ. הִתְּרָה הָאֲחֵרוֹן, הָאֲחֵרוֹן מִתְּרָ וְכֻלָּם אֲסוּרִין. אָמַר הָרִינִי נְזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר, פִּי כָפִיו וְשַׁעֲרֵי כְשָׁעָרוֹ, הָרִי זֶה נְזִיר. הָרִינִי נְזִיר, וְשָׁמַע אֶשְׁתּוֹ וְאָמְרָה, וְאָנִי, מִפְּרָ אֶת שְׁלָה, וְשָׁלוֹ קָיָם. הָרִינִי נְזִירָה, וְשָׁמַע בְּעֵלָה וְאָמַר, וְאָנִי, אֵינוֹ יָכוֹל לְהִפְרֹ:

פרק ד - משנה ב

הָרִינִי נְזִיר, וְאֵתָ, וְאָמְרָה אָמֵן [ב], מִפְּרָ אֶת שְׁלָה, וְשָׁלוֹ קָיָם. הָרִינִי נְזִירָה, וְאֵתָ, וְאָמַר אָמֵן, אֵינוֹ יָכוֹל לְהִפְרֹ:

פרק ד - משנה ג

הָאִשָּׁה שֶׁנִּדְרָה בְּנְזִיר, וְהִיתָה שׁוֹתָה בֵּינָן וּמִטְמָאָה לְמִתִּים, הָרִי זֶה סוֹפְגָת אֶת הָאֲרָבָעִים. הִפְרָ לָהּ בְּעֵלָה וְהִיא לֹא יָדְעָה שֶׁהִפְרָ לָהּ בְּעֵלָה, וְהִיתָה שׁוֹתָה בֵּינָן וּמִטְמָאָה לְמִתִּים, אֵינָה סוֹפְגָת אֶת הָאֲרָבָעִים. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר, אִם אֵינָה סוֹפְגָת אֶת הָאֲרָבָעִים, תִּסְפַּג מִכַּת מְרֻדוֹת:

פרק ד - משנה ד

הָאִשָּׁה שְׁנֹדְרָה בְּנֹזֵיר וְהַפְּרִיֶּשֶׁה אֶת בְּהֵמָתָהּ וְאַחַר כֶּן הִפְרָ לָהּ בַּעֲלָהּ, אִם שָׁלוּ הֵיטָהּ בְּהֵמָתָהּ, תֵּצֵא וְתִרְעָה בְּעֵדֶר {ז}. וְאִם שָׁלָה הֵיטָהּ בְּהֵמָתָהּ, הַחֲטָאת תָּמוּת {ט}, וְעוֹלָה תִּקְרַב עוֹלָה, וְהַשְּׁלָמִים יִקְרְבוּ שְׁלָמִים, וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן טְעוּנִין לָחֶם. הָיוּ לָהּ מְעוֹת סְתוּמִים, יִפְלוּ לְנֹדְבָה. מְעוֹת מִפְרָשִׁים, דְּמֵי חֲטָאת, יִלְכוּ לְיָם הַמֶּלַח, לֹא נֶהְנְיוּ וְלֹא מוֹעֲלִים {יא} בָּהֶן. דְּמֵי עוֹלָה, יִבְיֵאוּ עוֹלָה, וּמוֹעֲלִים בָּהֶן. דְּמֵי שְׁלָמִים, יִבְיֵאוּ שְׁלָמִים {יב}, וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן טְעוּנִין לָחֶם:

פרק ד - משנה ה

נֹזֵר עָלֶיהָ אֶחָד מִן הַדְּמִים, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַפְּרֵהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֶפְלוּ נִשְׁחָטָה עָלֶיהָ אַחַת מִכָּל הַבְּהֵמוֹת, אֵינּוּ יָכוֹל לְהַפְּרֵהּ. בְּמָה דְּבָרִים אָמוּרִים, בְּתַגְלַחַת הַטְּהָרָה. אֲבָל בְּתַגְלַחַת הַטְּמֵאָה, יִפְרָ {טו}, שֶׁהוּא יָכוֹל לֹאמַר אִי אֶפְשִׁי בְּאִשָּׁה מְנוּגֶלֶת. רַבִּי אוֹמֵר, אִף בְּתַגְלַחַת הַטְּהָרָה יִפְרָ, שֶׁהוּא יָכוֹל לֹאמַר אִי אֶפְשִׁי בְּאִשָּׁה מְנוּגֶלֶת:

פרק ד - משנה ו

הָאִישׁ מִדִּיר אֶת בְּנוֹ בְּנֹזֵיר, וְאִין הָאִשָּׁה מִדִּירָתָהּ אֶת בְּנָהּ בְּנֹזֵיר. כִּיצַד, גִּלַּח אוֹ שִׁגְלַחוּהוּ קְרוּבֵיו, מִחָה אוֹ שִׁמְחוּ קְרוּבֵיו, הֵיטָהּ לוֹ בְּהֵמָה מִפְרָשֶׁת, הַחֲטָאת תָּמוּת וְעוֹלָה תִּקְרַב עוֹלָה וְהַשְּׁלָמִים יִקְרְבוּ שְׁלָמִים, וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן טְעוּנִין לָחֶם. הָיוּ לוֹ מְעוֹת סְתוּמִין, יִפְלוּ לְנֹדְבָה. מְעוֹת מִפְרָשִׁין, דְּמֵי חֲטָאת יִלְכוּ לְיָם הַמֶּלַח, לֹא נֶהְנְיוּ וְלֹא מוֹעֲלִין. דְּמֵי עוֹלָה, יִבְיֵאוּ עוֹלָה וּמוֹעֲלִין בָּהֶן. דְּמֵי שְׁלָמִים, יִבְיֵאוּ שְׁלָמִים, וְנֶאֱכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְאֵינָן טְעוּנִין לָחֶם:

ז משנה - ד פרק

הָאִישׁ מְגַלַּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו וְאִין הָאִשָּׁה מְגַלַּחַת עַל נְזִירוֹת אָבִיהָ. כִּיצַד.
מִי שֶׁהָיָה אָבִיו נְזִיר וְהִפְרִישׁ מְעוֹת סְתוּמִים עַל נְזִירוֹתָו וּמֵת, וְאָמַר הָרִינִי
נְזִיר עַל מְנַת שְׂאֵגְלַח עַל מְעוֹת אָבִא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָרִי אֱלוֹי יִפְלוּ לְנִדְבָה,
אִין זֶה מְגַלַּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו. אֵיזָהוּ שֶׁמְגַלַּח עַל נְזִירוֹת אָבִיו, מִי שֶׁהָיָה
הוּא וְאָבִיו נְזִירִים וְהִפְרִישׁ אָבִיו מְעוֹת סְתוּמִים לְנְזִירוֹתָו וּמֵת, זֶהוּ שֶׁמְגַלַּח
עַל נְזִירוֹת אָבִיו:

ה פרק

א משנה - ה פרק

בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, הֶקְדָּשׁ טְעוֹת הֶקְדָּשׁ. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, אֵינּוּ הֶקְדָּשׁ.
כִּיצַד. אָמַר, שׁוֹר שְׁחוֹר שְׂיִצָּא מִבֵּיתִי רֵאשׁוֹן הָרִי הוּא הֶקְדָּשׁ, וְיִצָּא לְבוֹ,
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים הֶקְדָּשׁ, וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים אֵינּוּ הֶקְדָּשׁ:

ב משנה - ה פרק

דִּינָר זָהָב שֶׁיַּעֲלֶה בְּיַדִּי רֵאשׁוֹן הָרִי הוּא הֶקְדָּשׁ, וְעֵלָה שֶׁל כֶּסֶף, בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים הֶקְדָּשׁ, וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים אֵינּוּ הֶקְדָּשׁ. חֲבִית שֶׁל יַיִן שֶׁתַּעֲלֶה בְּיַדִּי
רֵאשׁוֹנָה הָרִי הִיא הֶקְדָּשׁ, וְעֵלְתָה שֶׁל שֶׁמֶן [ב], בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים הֶקְדָּשׁ,
וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים אֵינּוּ הֶקְדָּשׁ:

פרק ה - משנה ג

מי שְׁנָדַר בְּנֹזֵר וְנִשְׁאַל לְחֶכֶם וְאַסְרוּ, מוֹנֵה מִשְׁעָה שְׁנָדַר. נִשְׁאַל לְחֶכֶם וְהִתִּירוּ, הִיָּתָה לוֹ בְּהִמָּה מִפְּרָשֶׁת, תִּצָּא וְתִרְעָה [ה] בְּעֶדְר. אָמְרוּ בֵּית הַלֵּל לְבֵית שְׁמַאי, אֵי אַתֶּם מוֹדִים בְּזֶה שֶׁהוּא הִקְדֵּשׁ טְעוֹת שֶׁתִּצָּא וְתִרְעָה בְּעֶדְר. אָמְרוּ לָהֶן בֵּית שְׁמַאי, אֵי אַתֶּם מוֹדִים בְּמִי שֶׁטָּעָה וְקָרָא לְתַשְׁיַעִי עֲשִׂירִי וְלַעֲשִׂירִי תַשְׁיַעִי וְלֹאֲחַד עֶשֶׂר עֲשִׂירִי שֶׁהוּא מְקַדֵּשׁ. אָמְרוּ לָהֶם בֵּית הַלֵּל, לֹא הִשְׁבַּט קִדְשׁוֹ. וַיִּמָּה אֵלּוּ טָעָה וְהִנִּיחַ אֶת הַשְּׁבִט עַל שְׁמִינִי וְעַל שְׁנַיִם עֶשֶׂר, שְׁמַא עָשָׂה כָּלוּם. אֶלָּא כְּתוּב שֶׁקִּדַּשׁ אֶת הָעֲשִׂירִי, הוּא קִדַּשׁ אֶת הַתַּשְׁיַעִי וְאֶת אֶחָד

פרק ה - משנה ד

מי שְׁנָדַר בְּנֹזֵר וְהִלְדָּה לְהַבִּיא אֶת בְּהֵמָתוֹ [ח] וּמִצָּאָה שֶׁנִּגְנְבָה, אִם עַד שֶׁלֹּא נִגְנְבָה בְּהֵמָתוֹ נֹזֵר, הֲרִי זֶה נֹזֵר. וְאִם מִשְׁנִגְנְבָה בְּהֵמָתוֹ נֹזֵר, אֵינּוּ נֹזֵר. וְזוֹ טְעוֹת טָעָה נְחוּם הַמְּדִי כְּשֶׁעָלוּ נֹזִירִים מִן הַגּוֹלָה וּמִצָּאוּ בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ חֶרֶב, אָמַר לָהֶם נְחוּם הַמְּדִי, אֵלּוּ הֵייתֶם יוֹדְעִים שֶׁבֵּית הַמְּקַדֵּשׁ חֶרֶב הֵייתֶם נוֹזְרִים. אָמְרוּ לוֹ לֹא, וְהִתִּירָן נְחוּם הַמְּדִי. וּכְשָׁבָא הַדְּבָר אֶצֶל חַכְמַיִם, אָמְרוּ לוֹ, כֹּל שֶׁנֹּזֵר עַד שֶׁלֹּא חֶרֶב בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ, נֹזֵר. וּמִשְׁחֶרֶב בֵּית הַמְּקַדֵּשׁ, אֵינּוּ נֹזֵר:

פרק ה - משנה ה

הָיוּ מְהַלְכִין בְּדֶרֶךְ וְאֶחָד בָּא כֹּנֶנְדוֹ, אָמַר אֶחָד מֵהֶן הֲרִינִי נֹזֵר שְׁזָה פְּלוֹנִי, וְאֶחָד אָמַר הֲרִינִי נֹזֵר שְׁאִין זֶה פְּלוֹנִי, הֲרִינִי נֹזֵר שֶׁאֶחָד מִכֶּם נֹזֵר, שְׁאִין אֶחָד מִכֶּם נֹזֵר [י], שֶׁשְׁנֵיכֶם נֹזִירִים, שֶׁכֻּלְכֶם נֹזִירִים, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים כָּלֶם נֹזִירִים. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אֵינּוּ נֹזֵר אֶלָּא מִי שֶׁלֹּא [יא] נִתְקַיְמוּ דְבָרָיו. וְרַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר, אֵין אֶחָד מֵהֶם נֹזֵר:

פרק ה - משנה ו

הִרְתִּיעַ לְאַחֲרָיו, אֵינוֹ נֹזֵר. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, יֹאמֵר, אִם הָיָה כְּדַבְּרִי, הִרְיֵנִי נֹזֵר חֹבֵה. וְאִם לֹא, הִרְיֵנִי נֹזֵר נִדְבָה:

פרק ה - משנה ז

רָאָה אֶת הַכּוֹי וְאָמַר, הִרְיֵנִי נֹזֵר שְׁזָה חֵיָה, הִרְיֵנִי נֹזֵר שְׁזָה אֵינוֹ חֵיָה, הִרְיֵנִי נֹזֵר שְׁזָה בְּהֶמָּה, הִרְיֵנִי נֹזֵר שְׁזָה חֵיָה וּבְהֶמָּה, הִרְיֵנִי נֹזֵר שְׁזָה לֹא חֵיָה וְלֹא בְּהֶמָּה, הִרְיֵנִי נֹזֵר שְׁזָה מִכֶּסֶם נֹזֵר, הִרְיֵנִי נֹזֵר שְׁזָה אֶחָד מִכֶּסֶם נֹזֵר, הִרְיֵנִי נֹזֵר שְׁזָה כָּלֶם נֹזֵרִים, כָּלֶם נֹזֵרִים:

פרק ו

פרק ו - משנה א

שְׁלֹשָׁה מֵינִין אֲסוּרִין בְּנֹזֵר, הַטְּמֵאָה וְהַתְּגַלְחַת וְהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן מִצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה. וְאֵינוֹ חֵיָב עַד שְׂיֵאֲכַל מִן הָעֵנָבִים **[א]** כְּזֵית. מִשְׁנָה רִאשׁוֹנָה, עַד שְׂיִשְׁתֶּה רְבִיעִית יַיִן. רַבִּי עֲקִיבָא אָמַר, אֶפְלוּ שָׂרָה פִתּוֹ בֵּינָן וַיֵּשׁ בָּהּ כְּדִי לְצַרֵּף כְּזֵית, חֵיָב:

פרק ו - משנה ב

וְחִיב עַל הַיּוֹן בְּפָנָי עֲצָמוּ **[ד]**, וְעַל הָעֲנָבִים בְּפָנָי עֲצָמוּ, וְעַל הַחֲרָצְנִים בְּפָנָי עֲצָמוּ, וְעַל הַזְּגִים בְּפָנָי עֲצָמוּ. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אָמַר, אֵינּוּ חִיב עַד שְׂיֵאָכַל שְׁנֵי חֲרָצְנִים וְזָגוּן. אֵלּוּ הֵן חֲרָצְנִים וְאֵלּוּ הֵן זָגִים, הַחֲרָצְנִים אֵלּוּ הַחֲיֻצוֹנִים, הַזָּגִים אֵלּוּ הַפְּנִימִים, דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׁלֹא תִטְעֶה, כְּזוֹג שֶׁל בְּהֵמָה, הַחֲיֻצוֹן זוֹג וְהַפְּנִימִי עֲנָבֵל:

פרק ו - משנה ג

סֵתֶם נְזִירוֹת שְׁלֹשִׁים יוֹם. גָּלַח אוֹ שִׁגְלַחוּהוּ לְסֻטִים, סוֹתֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם. נְזִיר שִׁגְלַח בֵּין בְּזוֹג בֵּין בְּתַעַר אוֹ שֶׁסִּפְסַף כָּל שְׁהוּא, חִיב. נְזִיר חוֹפֵף וּמִפְסָפֵס, אָבֵל לֹא סוֹרֵק. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אָמַר, לֹא יַחוּף בְּאֲדָמָה, מִפְּנֵי שְׁמִשְׁרַת אֵת הַשְּׁעָר:

פרק ו - משנה ד

נְזִיר שֶׁהָיָה שׁוֹתֵה יַיִן כָּל הַיּוֹם, אֵינּוּ חִיב אֶלְא אַחַת **[יא]**. אָמְרוּ לוֹ אֵל תִּשְׁתֶּה אֵל תִּשְׁתֶּה, וְהוּא שׁוֹתֵה, חִיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הָיָה מְגַלַּח כָּל הַיּוֹם, אֵינּוּ חִיב אֶלְא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אֵל תְּגַלַּח אֵל תְּגַלַּח, וְהוּא מְגַלַּח, חִיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת. הָיָה מְטַמֵּא לְמַתִּים כָּל הַיּוֹם, אֵינּוּ חִיב אֶלְא אַחַת. אָמְרוּ לוֹ אֵל תִּטְמֵא אֵל תִּטְמֵא, וְהוּא מְטַמֵּא, חִיב עַל כָּל אַחַת וְאַחַת:

פרק ו - משנה ה

שְׁלֹשָׁה מֵינִין אֲסוּרִין בְּנְזִיר, הַטְּמֵאָה וְהַתְּגַלַּחַת וְהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן. חֹמֶר בְּטַמְאָה וּבַתְּגַלַּחַת מִבְּיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן, שֶׁהַטְּמֵאָה וְהַתְּגַלַּחַת סוֹתְרִין, וְהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן אֵינּוּ סוֹתֵר. חֹמֶר בְּיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן מִבְּטַמְאָה וּבַתְּגַלַּחַת, שֶׁהַיּוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן לֹא הִתֵּר מִכָּלֵּל, וְטַמְאָה וְתְּגַלַּחַת הִתְּרוּ מִכָּלֵּל בַּתְּגַלַּחַת מִצְוָה וּבִמַּת מִצְוָה **[יז]**. וְחֹמֶר בְּטַמְאָה מִבְּתְּגַלַּחַת, שֶׁהַטְּמֵאָה סוֹתְרַת אֵת הַכֹּל וְחִיבִין עָלֶיהָ קֶרְפֹּן, וְתְּגַלַּחַת אֵינָה סוֹתְרַת אֶלְא שְׁלֹשִׁים יוֹם וְאִין חִיבִין עָלֶיהָ

פרק ו - משנה ו

תגלחת הטמאה כיצד, היתה מזה בשלישי ובשביעי, ומגלח בשביעי, ומביא קרבנותיו בשמיני. ואם גלח בשמיני, מביא קרבנותיו בו ביום, דברי רבי עקיבא. אמר לו רבי טרפון, מה בין זה למצרע. אמר לו, זה טהרתו תלויה בקמיו, ומצרע טהרתו תלויה בתגלחתו, ואינו מביא קרבן אלא אם כן [טו] היה מערב שמש:

פרק ו - משנה ז

תגלחת הטהרה כיצד, היתה מביא שלש בהמות, חטאת עולה ושלמים, ושוחט את השלמים [טז], ומגלח [יז] עליהם, דברי רבי יהודה. רבי אלעזר אומר, לא היתה מגלח אלא על החטאת, שהחטאת קודמת בכל מקום. ואם גלח [יט] על אחת מששתן, יצא:

פרק ו - משנה ח

רבן שמעון בן גמליאל אומר, הביא שלש בהמות ולא פרש, הראויה לחטאת תקרב חטאת, לעולה תקרב עולה, לשלמים תקרב שלמים. היתה נוטל שער ראש נזרו ומשלח תחת הדוד. ואם גלח במדינה היתה משלח תחת הדוד. במה דברים אמורים, בתגלחת הטהרה. אבל בתגלחת הטמאה, לא היתה משלח תחת הדוד. רבי מאיר אומר, הכל משלחין תחת הדוד, חוץ מן הטמא שבמדינה בלבד:

פרק ו - משנה ט

הָיָה מְבַשֵּׁל אֶת הַשְּׁלֵמִים אוֹ שׁוֹלֵקוֹ **[כד]**. הִפְהֹן נוֹטֵל אֶת הַזְּרוּעַ בְּשֶׁלֶה מִן הָאֵיל, וְחִלַּת מִצָּה אַחַת מִן הַסֵּל, וַיִּרְקֵק מִצָּה אֶחָד, וְנוֹתֵן עַל כַּפֵּי הַנְּזִיר וּמְנִיפוֹ, וְאַחַר כֶּדֶן הֵתֵר הַנְּזִיר לְשִׁתּוֹת יַיִן וְלִהְטֵמָא לְמַתִּים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כִּיּוֹן שְׁנִזְרַק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים, הֵתֵר **[כז]** הַנְּזִיר לְשִׁתּוֹת בְּיַיִן וְלִהְטֵמָא לְמַתִּים:

פרק ו - משנה י

גִּלַּח עַל הַזֵּבַח וְנִמְצָא פָּסוּל, תִּגְלַחְתּוּ פְּסוּלָה, וַיִּזְבְּחוּ לֹא עָלוּ לוֹ. גִּלַּח עַל הַחֲטָאת שֶׁלֹּא לְשִׁמָּה וְאַחַר כֶּדֶן הִבִּיא קָרְבָּנוֹתָיו לְשִׁמּוֹ, תִּגְלַחְתּוּ פְּסוּלָה, וַיִּזְבְּחוּ לֹא עָלוּ לוֹ. גִּלַּח עַל הָעוֹלָה אוֹ עַל הַשְּׁלֵמִים שֶׁלֹּא לְשִׁמּוֹ וְאַחַר כֶּדֶן הִבִּיא קָרְבָּנוֹתָיו לְשִׁמּוֹ, תִּגְלַחְתּוּ פְּסוּלָה, וַיִּזְבְּחוּ לֹא עָלוּ לוֹ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אוֹתוֹ הַזֵּבַח לֹא עָלָה לוֹ, אֲבָל שְׂאֵר זִבְחִים עָלוּ לוֹ. וְאִם גִּלַּח עַל שְׁלִשְׁתָּן וְנִמְצָא אֶחָד מֵהֶן כָּשֶׁר, תִּגְלַחְתּוּ כְּשֶׁרָה, וַיִּבִּיא שְׂאֵר הַזִּבְחִים:

פרק ו - משנה יא

מִי שְׁנִזְרַק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים וְנִטְמָא, רַבִּי אֶלְיעֶזֶר אוֹמֵר, סוֹתֵר אֶת הַכֹּל. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, יִבִּיא שְׂאֵר קָרְבָּנוֹתָיו וַיִּטְהֵר. אָמְרוּ לוֹ, מַעֲשֵׂה בְמַרְיָם הַתַּרְמוּדִית שְׁנִזְרַק עָלֶיהָ אֶחָד מִן הַדָּמִים, וַיִּבְאוּ וְאָמְרוּ לָהּ עַל בִּפְתָה שְׁהִיתָה מְסַכְּנָת, וְהִלְכָה וּמְצָאתָה שְׁמַתָּה **[לג]**, וְאָמְרוּ חֲכָמִים, תִּבִּיא שְׂאֵר קָרְבָּנוֹתֶיהָ וְתִטְהֵר:

פרק ז

פרק ז - משנה א

כהן גדול ונזיר אינן מטמאין לקרוביהן, אבל מטמאין למת מצוה [א]. היו מהלכין בדרך ומצאו מת מצוה, רבי אליעזר אומר, יטמא כהן גדול ואל יטמא נזיר. וחכמים אומרים, יטמא נזיר ואל יטמא כהן גדול. אמר להם רבי אליעזר, יטמא כהן שאינו מביא קרבן על טמאתו, ואל יטמא נזיר [ב] שהוא מביא קרבן על טמאתו. אמרו לו, יטמא נזיר שאין קדשתו קדשת עולם [ג], ואל יטמא כהן שקדשתו קדשת עולם:

פרק ז - משנה ב

על אלו [ד] טמאות הנזיר מגלח, על המת, ועל פזית מן המת, ועל פזית נצל [ו] ועל מלא תרווד רקב, על השדרה ועל הגלגלת ועל אבר מן המת ועל אבר מן החי שיש עליו בשר כראוי, ועל חצי קב עצמות ועל חצי לג דם, על מגעו [ח] ועל משאן ועל אהלן, ועל עצם פשערה, על מגעו ועל משאו. על אלו [ט] הנזיר מגלח ומזה בשלישי ובשביעי, וסותר את הקודמין, ואינו מתחיל למנות אלא עד שיטהר ומביא [י] את קרבנותיו:

פרק ז - משנה ג

אבל הסככות, והפרעות, ובית הפרס [יא], וארץ העמים [יב], והגולל, והדופק, ורביעית דם, ואהל, ורבע עצמות, וכלים הנוגעים [יז] במת, וימי ספרו, וימי גמרו [יח], על אלו אין [יט] הנזיר מגלח, ומזה בשלישי ובשביעי, ואינו סותר את הקודמין, ומתחיל [כא] ומונה מיד, וקרבן אין לו. באמת אמרו, ימי הזב והזבה וימי הסגרו של מצרע, הרי אלו עולין לו:

אמר רבי אליעזר משום רבי יהושע, כל טמאה מן המת שהנזיר מגלח עליה, חיבין עליה על ביאת מקדש. וכל טמאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה, אין חיבין עליה על ביאת מקדש. אמר רבי מאיר, לא תהא זו קלה מן השרץ. אמר רבי עקיבא, דנתי לפני רבי אליעזר, מה אם עץ פשערה שאינו מטמא אדם באהל, הנזיר מגלח על מגעו ועל משאו. רביעית דם שהוא מטמא אדם באהל, אינו דין [כב] שיהא הנזיר מגלח על מגעה ועל משאה. אמר לי, מה זה עקיבא, אין דנין כאן מקל וחמר. וכשבאתי והרציתי את הדברים לפני רבי יהושע, אמר לי, יפה אמרת, אלא כן אמרו הלכה:

שני נזירים שאמר להן אחד [א], ראיתי אחד מכם שנטמא ואיני יודע איזה מכם, מגלחין [ד] ומביאין קרבן טמאה [ה] וקרבן טהרה, ואומר, אם אני הוא הטמא, קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך. ואם אני הוא הטהור, קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה שלך. וסופרין שלשים יום, ומביאין קרבן טהרה, ואומר, אם אני הוא הטמא, קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה [ו] שלך וזה קרבן טהרתי. ואם אני הוא הטהור, קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה שלך וזה קרבן טהרתך. מת אחד מהן, אמר רבי יהושע, יבקש אחד מן השוק שיזר כנגדו בנזיר, ואומר, אם טמא הייתי, הרי אתה נזיר מיד. ואם טהור הייתי, הרי אתה נזיר אחר שלשים יום. וסופרין שלשים יום, ומביאין קרבן טמאה וקרבן טהרה, ואומר, אם אני הוא הטמא, קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך. ואם אני הוא הטהור, קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה בספק. וסופרין שלשים יום ומביאין קרבן טהרה, ואומר, אם אני הוא הטמא, קרבן טמאה שלי וקרבן טהרה שלך וזה קרבן טהרתי. ואם אני הוא הטהור, קרבן טהרה שלי וקרבן טמאה בספק וזהו קרבן טהרתך. אמר לו בן זומא, ומי שזמע לו שיזר כנגדו בנזיר. אלא מביא חטאת העוף ועולת בהמה [ח], ואומר, אם טמא הייתי, החטאת מחובתי והעולה נדבה. ואם טהור הייתי, העולה מחובתי

וְהַחֲטָאת בְּסִפְקָא. וְסוֹפֵר שְׁלֹשִׁים יוֹם וּמֵבִיא קֶרֶבֶן טְהוֹרָה, וְאוֹמֵר, אִם טָמֵא הֵייתִי, הָעוֹלָה הָרִאשׁוֹנָה נִדְבָה וְזוֹ חוֹבָה. וְאִם טְהוֹרָה הֵייתִי, הָעוֹלָה הָרִאשׁוֹנָה חוֹבָה וְזוֹ נִדְבָה, וְזֶה שְׁאֵר קֶרֶבְנֵי. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, נִמְצָא זֶה מֵבִיא קֶרֶבְנוֹתָיו לְחֻצָּאִים. אָבֵל הוֹדוּ לוֹ חֻכְמַיִם לְבָן זֹמָא:

פרק ח - משנה ב

נֶזִיר שֶׁהָיָה טָמֵא בְּסִפְקָא וּמְחַלֵּט בְּסִפְקָא, אוֹכֵל בִּקְדָשִׁים אַחַר שְׁשִׁים יוֹם {ט}, וְשׁוֹתֶה יַיִן וּמִטְמֵא לְמֵתִים אַחַר מֵאָה וְעֶשְׂרִים יוֹם {זט}, שֶׁתְּגַלַּחַת הַנֶּגַע דוֹחָה תְּגַלַּחַת הַנֶּזִיר בְּזִמְנוֹ שֶׁהוּא וְדָאִי, אָבֵל בְּזִמְנוֹ שֶׁהוּא סִפְקָא אֵינָה דוֹחָה:

פרק ט

פרק ט - משנה א

הַגּוֹיִם אֵין לָהֶם נְזִירוֹת. נָשִׁים וְעֶבְדִּים יֵשׁ לָהֶם נְזִירוֹת. חָמֵר בְּנָשִׁים מִבְּעֶבְדִּים, שֶׁהוּא כּוֹפֶה אֶת עֶבְדּוֹ וְאֵינּוֹ כּוֹפֶה {א} אֶת אִשְׁתּוֹ. חָמֵר בְּעֶבְדִּים מִבְּנָשִׁים, שֶׁהוּא מִפְּרִי אִשְׁתּוֹ וְאֵינּוֹ מִפְּרִי נְדָרֵי עֶבְדּוֹ. הֵפֵךְ לְאִשְׁתּוֹ, הֵפֵךְ עוֹלָמִית. הֵפֵךְ לְעֶבְדּוֹ, יָצָא לְחֵרוֹת מִשְׁלִים נְזִירוֹתוֹ. עָבַר מִכְּנֻגַּד פְּנָיו, רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, לֹא יִשְׁתֶּה, וְרַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, יִשְׁתֶּה {ו}:

פרק ט - משנה ב

נֶזִיר שֶׁגַּלַּח וְנֹדַע לוֹ שֶׁהוּא טָמֵא, אִם טָמֵא יְדוּעָה, סוֹתֵר. וְאִם טָמֵא

הַתְּהוֹם, אֵינוֹ סוֹתֵר. אִם עַד שֶׁלֹּא גִלַּח, בֵּין כָּד וּבֵין כָּד סוֹתֵר. כִּיצַד, יָרַד לְטַבֵּל בַּמַּעְרָה וְנִמְצָא מֵת צָף עַל פִּי הַמַּעְרָה, טָמֵא **[י]**. נִמְצָא מִשְׁקַע **[יא]** בְּקִרְקַע הַמַּעְרָה, יָרַד לְהַקְרֹ, טָהוֹר. לְטָהֵר מִטְּמֵאת מֵת, טָמֵא, שְׁחִזְקַת טָמֵא טָמֵא וְחִזְקַת טָהוֹר טָהוֹר, שְׂרָגְלִים לְדָבָר:

פרק ט - משנה ג

הַמוֹצֵא מֵת בַּתְּחִלָּה מִשְׁכָּב כְּדָרְכוֹ, נוֹטְלוֹ וְאֵת תְּבוּסָתוֹ. מִצָּא שְׁנַיִם, נוֹטְלוֹ וְאֵת תְּבוּסָתוֹ **[טו]**. מִצָּא שְׁלֹשָׁה, אִם יֵשׁ בֵּין זֶה לְזֶה מְאַרְבַּע אַמּוֹת וְעַד שְׁמֹנֶה, הָרִי זֶה שְׁכוּנַת קְבָרוֹת. בּוֹדֵק הַיְמָנוֹ וְלַהֲלֹן עֶשְׂרִים אֲמָה. מִצָּא אֶחָד בְּסוֹף עֶשְׂרִים אֲמָה, בּוֹדֵק הַיְמָנוֹ וְלַהֲלֹן עֶשְׂרִים אֲמָה, שְׂרָגְלִים לְדָבָר, שְׂאֵלוֹ מִתְּחִלָּה מִצָּאוֹ, נוֹטְלוֹ וְאֵת תְּבוּסָתוֹ:

פרק ט - משנה ד

כָּל סִפְק נִגְעִים בַּתְּחִלָּה, טָהוֹר עַד שֶׁלֹּא נִזְקַק לְטַמְּאָה. מִשְׁנִזְקַק לְטַמְּאָה, סִפְקוֹ טָמֵא. בְּשִׁבְעָה דָּרָכִים בּוֹדֵקִין אֶת הַזָּב עַד שֶׁלֹּא נִזְקַק לְזִיבָה. בְּמֵאֶכְל, וּבְמִשְׁתָּה, בְּמִשָּׂא, וּבְקַפִּיצָה, וּבַחֲלִי, וּבְמִרְאָה, וּבַהֲרָהוֹר. מִשְׁנִזְקַק לְזִיבָה, אִין בּוֹדֵקִין אוֹתוֹ. אֲנִסוֹ **[ז]** וְסִפְקוֹ וְשִׁכְבַת זָרְעוֹ, טָמֵאִין, שְׂרָגְלִים לְדָבָר. הַמִּכָּה אֶת חֲבֵרוֹ וְאַמְדוּהוּ לְמִיתָה, וְהִקְל מִמָּה שֶׁהָיָה, לְאַחַר מִכָּאן הַכְּבִיד וּמֵת, חֵיב. רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר, פְּטוֹר, שְׂרָגְלִים **[זג]** לְדָבָר:

פרק ט - משנה ה

נָזִיר הָיָה שְׂמוּאֵל **[לד]**, כְּדַבְּרֵי **[לה]** רַבִּי נְהוֹרַאי, שֶׁנֶּאֱמַר (שְׂמוּאֵל א א) וּמוֹרָה לֹא יַעֲלֶה עַל רֹאשׁוֹ, נֶאֱמַר בְּשִׁמְשׁוֹן (שׁוֹפְטִים יג) וּמוֹרָה, וְנֶאֱמַר בְּשְׂמוּאֵל וּמוֹרָה, מֵה מוֹרָה הָאֲמוּרָה בְּשִׁמְשׁוֹן **[לו]**, נָזִיר, אִף מוֹרָה הָאֲמוּרָה בְּשְׂמוּאֵל, נָזִיר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהִלָּא אִין מוֹרָה אֵלָּא **[לז]** שֶׁל בֶּשֶׂר וְדָם. אָמַר לוֹ רַבִּי נְהוֹרַאי, וְהִלָּא כְּבָר נֶאֱמַר (שְׂמוּאֵל א טז) וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֵיךְ אֵלֶּךָ:

וְשָׁמַע שְׂאוּל וַהֲרַגְנִי, שְׂכַבְר הָיָה עָלָיו מוֹרָה שֶׁל בָּשָׂר וְדָם: